

[Økonomiministeren]

der det, at de jo endnu ikke har nået den fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, som er en betingelse for at komme ind i dagpengesystemet, og for disse grupper overvejer regeringen, hvordan indpasning på arbejdsmarkedet kan lattes. Regeringen arbejder, som det vil være bekendt, bl.a. med forslag om aktiviserende foranstaltninger for unge kontanthjælpsmodtagere.

Når det drejer sig om de generelle foranstaltninger til at bekæmpe ledigheden, så er det vigtigste en forbedring af Danmarks internationale konkurrenceevne. Løntilbageholdenhed er en helt afgørende forudsætning for, at der kan skabes opgang i den private sektors produktion baseret på eksport og selvfølgelig også på erstatning af import.

Jeg står helt ved, hvad jeg tidligere har sagt om, at høj beskæftigelse er den bedste form for socialpolitik. Det er indiskutabelt efter min mening, og derfor må forbedring af konkurrenceevnen have en førsteprioritet i den økonomiske politik ikke bare som noget kedsommeligt økonomipræk, men af solidaritet med dem, der ellers bliver ledige. Dette er ikke kun en akademisk diskussion. Efter min opfattelse dokumenterer udviklingen, siden overenskomsterne blev indgået i foråret 1987, meget klart, at hvis ikke man holder igen med lønudviklingen, så kommer ledigheden som en helt logisk, naturlig følge. Det er det, vi lever med. Det er bl.a. følgerne af det, som i øjeblikket præger udviklingen i ledigheden, og det synes jeg vi skal være helt på det rene med. Jeg synes, vi har fået anskuelsesundervisning i denne vigtige sammenhæng.

Det er jo ikke mindst vigtigt med en styrkelse af vores internationale konkurrenceevne, når man skal vurdere Danmarks muligheder for at udnytte det indre marked inden for EF, og det er derfor regeringens opfattelse, at det er af vital betydning, at de forestående midtvejsforhandlinger resulterer i meget små lønstigninger i overensstemmelse med fælleserklæringen fra december 1987 mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter om, at lønstigningerne i Danmark ikke bør overstige udlandets.

Konkurrenceevnepolitikken skal understøttes af en stram offentlig udgiftspolitik. Man kunne jo spørge, om man ikke kunne løse ledighedsproblemet ved at øge beskæftigelsen i den offentlige sektor. Det har været forsøgt før, men efter min mening med et dårligt resultat. Øget

offentlig beskæftigelse er ikke vejen i den nuværende situation. De øgede offentlige udgifter skal finansieres ved øgede skatter, hvilket jo kun vil indebære en yderligere stigning i skatte trykket. Det er allerede for højt, og det udgør et af de strukturelle problemer i dansk økonomi.

I maj måned offentliggjorde Det Økonomiske Råds Formandskab, vismændene, en rapport om strukturproblemer på det danske arbejdsmarked. Regeringen finder, at det er en meget væsentlig redegørelse, vismændene her har udsendt. Regeringen vil senere i samlingen fremkomme med en redegørelse for sit syn på vismandsrapporten. Jeg skal ikke her foruddiskontere, hvad der ved den lejlighed vil blive oplyst fra regeringens side, men kun sige, at vi tillægger de forhold, som er fremdraget i vismandsrapporten, overordentlig stor betydning. Det drejer sig om – efter regeringens opfattelse – at vi skal forbedre den samlede indsats i arbejdsmarkedspolitikken med større vægt på uddannelse og med ændringer også i selve arbejdsløshedsforsikringen, som jo er et forhold, der på væsentlig måde påvirker arbejdsmarkedet.

Jeg håber, og det skal være min sidste bemærkning, at redegørelsen om disse vigtige strukturproblemer på arbejdsmarkedet, når den kommer, vil give anledning til en åben, fordomsfri debat. Jeg tror, at det er en væsentlig forudsætning for, at vi kan løse ledighedsproblemerne bedre i de kommende år, end vi har gjort hidtil.

Forhandling

Nyrup Rasmussen (S):

Med al respekt, hr. økonomiminister, tror jeg ikke, jeg træder nogen over tæerne ved at konstatere, at det ikke er det mest revolutionære bud på løsningen af arbejdsløshedsproblemerne, vi har hørt her i Folketinget.

Jeg savnede ministerens bud på industriens strukturproblemer. Jeg savnede bare én eneste kommentar af økonomiministeren til den kendsgerning, at dansk industri har fundamentale størrelsesproblemer, at 3/4 af industrien ikke beskæftiger mere end 50 ansatte, at dansk erhvervsliv ligger i bunden med hensyn til forskning og udvikling, på niveau med Irland og New Zealand. Hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det?